Zazdrość czy wdzięczność?

Dekalog, sumienie i charakter • Wj 20:17; Łk 12:15

Myśl przewodnia

Wdzięczność pomaga radzić sobie z zazdrością, szanując innych i własne pragnienia.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

W Dekalogu znajduje się przykazanie, które dotyczy naszych pragnień. Uczy, by nie pożądać tego, co należy do innej osoby.

Możemy lubić cudzy rower, zabawkę albo umiejętność. Samo podziwianie nie jest złe. Trudność pojawia się wtedy, gdy chcemy komuś coś odebrać lub cieszymy się z jego niepowodzenia.

Jezus ostrzegał, żeby nie mierzyć wartości życia wielkością majątku. Człowiek jest cenny także wtedy, gdy ma mało rzeczy.

Wdzięczność pozwala dostrzegać dobro, które już mamy. Nie oznacza, że nie wolno marzyć ani starać się nauczyć czegoś nowego.

W ostatnim przykazaniu Bóg przestrzega przed pragnieniem zawłaszczenia tego, co należy do bliźniego. Można marzyć o rowerze czy książce i uczciwie na nie oszczędzać. Kiedy widzimy dobro innych, warto też uczyć się cieszyć ich radością.

Kiedy odczuwamy zazdrość, możemy nazwać uczucie, zapytać, czego naprawdę potrzebujemy, i wybrać życzliwe zachowanie.

Cele lekcji

• Rozróżnia podziw i chęć odebrania cudzej rzeczy.

• Wyjaśnia, dlaczego człowieka nie oceniamy po majątku.

• Podaje sposób radzenia sobie z zazdrością.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Czy marzenie o rowerze jest samo w sobie czymś złym?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 4 min

Rozłóż rekwizyty lub przygotowane ilustracje i nawiąż do codziennego doświadczenia dziecka: Czy podziwianie czyjegoś talentu to zawsze zazdrość? Pozwól odpowiedzieć gestem albo milczeniem.

Lektura Biblii i kontekst — 8 min

Opowiedz prostym językiem o fragmencie Wj 20:17; Łk 12:15. Dziesiąte przykazanie dotyka pragnień, które mogą prowadzić do przywłaszczania tego, co należy do bliźniego. Jezus ostrzega przed utożsamianiem jakości życia z nadmiarem posiadania. Przeczytaj z Biblii krótki, wybrany urywek i pokaż jego miejsce w opowieści.

Rozmowa i rozumienie — 6 min

Zadaj pytanie dotyczące bohaterów i wyborów. Zastosuj jeden przykład: Wdzięczność pomaga radzić sobie z zazdrością, szanując innych i własne pragnienia. Nie wyciągaj od dzieci szczegółów z życia rodzinnego.

Ćwiczenie i zastosowanie — 8 min

Przygotuj trzy karteczki: „Podoba mi się”, „Chcę mu zabrać”, „Chcę się tego nauczyć”. Dzieci przyporządkowują do nich opisy sytuacji i wybierają mądrą reakcję. Udział i forma odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 4 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Czy podziwianie czyjegoś talentu to zawsze zazdrość? Przypomnij myśl: Wdzięczność pomaga radzić sobie z zazdrością, szanując innych i własne pragnienia. Propozycja dla rodziny: Porozmawiajcie o czymś, co komuś się udało, i spróbujcie szczerze pogratulować.

Ćwiczenie uzupełniające

Podziel obrazki na „chcę zdobyć uczciwie” i „chcę odebrać komuś jego rzecz”.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy podziwianie czyjegoś talentu to zawsze zazdrość?

Nie. Możemy doceniać talent innej osoby i chcieć uczyć się podobnych umiejętności.

Czy wolno odebrać koledze zabawkę, bo bardzo mi się podoba?

Nie. Trzeba uszanować cudzą własność; można grzecznie poprosić o możliwość zabawy.

Czy ważny człowiek musi mieć dużo rzeczy?

Nie. Jezus przypomina, że życie nie zależy od ilości posiadanych dóbr.

Czy marzenie o rowerze jest samo w sobie czymś złym?

Nie. Liczy się sposób zdobywania rzeczy i stosunek do cudzej własności.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów
- karta pracy SM-G2-A-40
- kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek
- ilustracje i przedmioty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Wj 20:17 odnosi się do pożądania tego, co należy do bliźniego. W rozmowie o zazdrości nie zawstydzaj dzieci za odczuwanie emocji; skup się na wyborze zachowania. | Uzupełnienie IV: Wj 20:17 dotyczy pożądania tego, co należy do bliźniego. Nie utożsamiaj wszystkich pragnień, marzeń i ambicji z grzechem. Historyczna lista elementów domu odzwierciedla realia społeczne starożytności; nie sprowadzaj wartości współmałżonka do statusu własności. Flp 4:13 należy czytać w kontekście dostatku i niedostatku.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- W Wj 20:17 powtarza się zakaz pożądania dóbr i relacji należących do bliźniego. Katalog realiów starożytnego domu wymaga wyjaśnienia historycznego; osób nie należy przedstawiać jako własności.
- Łk 12:15 jest wprowadzeniem do nauki Jezusa w sprawie majątku, rozwiniętej w przypowieści o bogaczu (Łk 12:16–21). Ostrzeżenie dotyczy przekonania, że życie człowieka wynika z obfitości dóbr.

• Flp. 4:11–13 opisuje postawę Pawła w różnych warunkach życia. Nie cytuj wersetu 13 jako gwarancji zwycięstwa w każdej rywalizacji ani natychmiastowego sukcesu materialnego.

• Zazdrość i podziw nie są tym samym. Można pragnąć nauczyć się od kogoś umiejętności, zarazem szanując jego osiągnięcia i granice.

• Omawiając porównywanie się w internecie, nie zawstydzaj osób ubogich ani nie sugeruj, że każde marzenie o lepszym życiu świadczy o chciwości.

• Nie porównuj możliwości ekonomicznych rodzin. Zazdrość i wdzięczność omawiaj bez ośmieszania osób z mniejszymi zasobami.

• Wj 20:17 odnosi się do pożądania tego, co należy do bliźniego. W rozmowie o zazdrości nie zawstydzaj dzieci za odczuwanie emocji; skup się na wyborze zachowania.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Wj 20:17 dotyczy pożądania tego, co należy do bliźniego. Nie utożsamiaj wszystkich pragnień, marzeń i ambicji z grzechem. Historyczna lista elementów domu odzwierciedla realia społeczne starożytności; nie sprowadzaj wartości współmałżonka do statusu własności. Flp 4:13 należy czytać w kontekście dostatku i niedostatku.

Kontynuacja w domu

Zapiszcie wspólnie mały cel, który można osiągnąć cierpliwym działaniem.